N a j v y š š í s ú d **1 Tost 3/2008**
Slovenskej republiky

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci proti odsúdenému **I. V. ,** pre pokus trestného činu podvodu podľa § 8 ods. 1, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., formou účastníctva podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. marca 2008 v Bratislave, prerokoval sťažnosť odsúdeného, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, z 13. decembra 2007, sp. zn. 7 Ntok 2/2007 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 pís. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného I. V. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu v Žiline, z 13. decembra 2007, sp. zn. 7 Ntok 2/2007, bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného I. V. na povolenie obnovy konania.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený I. V.. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol v podstate toľko, že dôvod na povolenie obnovy konania spočíva v existencii nového trestného poriadku účinného od 1. januára 2006, ktorý by mu umožnil predvolať a vypočuť svedkov, čím by sa preukázala jeho nevina.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť napadnutého výroku uznesenia krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré by upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo by bolo v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Ako uviedol vo svojom rozhodnutí už prvostupňový súd, existencia nového Trestného poriadku nie je takou skutočnosťou, akú má na mysli vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku. Zo znenia dôvodov sťažnosti je zrejmé, že odsúdený by chcel v rámci kontradiktórneho procesu opätovne vykonať dôkazy, ktoré už boli v konaní vykonané a súdmi vyhodnotené. Takýto postup nie je možný, nemá oporu v zákone a opačný výklad by znamenal možnosť povolenia obnovy konania vo všetkých veciach rozhodnutých za účinnosti predchádzajúceho Trestného poriadku.

Nakoľko odsúdený neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., krajský súd rozhodol správne, keď jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky potom sťažnosť odsúdeného I. V. ako nedôvodnú rovnako zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 12. marca 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: